

DE REPARATIONE LAPSI

1. « Quis dabit capiti meo aquam et oculis meis fontem lacrimarum » opportunius multo nunc a me quam tunc a propheta diceretur. Licet enim non urbes multae nec gens integra lamentanda mihi sit, anima tamen 5 flenda est multis gentibus nobilior multisque urbibus pretiosior. Nam « si unus qui fecit voluntatem Dei melior est quam multitudo iniquorum », melior ergo et tu eras quondam quam multitudines Iudeorum. Propter quod nemo miretur si forte prolixioribus ego nunc utar lamentationibus et amariores profundam fletus quam tunc propheta profudit. Non enim urbis, ut dixi, captae excidia defleo nec vilis vulgi captivitatem lamentor sed insignis animae lapsum et templi in quo Christus habitabat excidium. Si quis enim ornamenta quondam animae tuae novit, quae 15 nunc diabolica flamma consumpsit, si quis templum corporis tui contemplatus est tunc cum castitatis splendore fulgeret, parvam profecto et valde inferiorem illam propheticam lamentationem putabit, in qua barbaricae manus sancta sanctorum polluisse deflentur et sacras 20 aedes ignis populatus hostilis, ubi contaminata Cherubim et arca ac propitiatorium, tabulaeque lapideae et urna aurea lamentantur. Haec enim lamentatio quam ego defleo, tanto illa durior et amerior, quanto verius cuncta haec et evidenter in tua anima quam intra illius templi 25 parietes erant. Hoc, hoc sanctius multo fuit quod in te